

Sygn. akt III KO 44/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie S.O.

skazanego z art. 148 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 października 2017 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego III Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego

z dnia 28 sierpnia 2017 r., sygn. akt III KO 44/17 - w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w B., sygn. akt III K (...), zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 maja 2009 r., sygn. akt II AKa (...)

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Skazany S.O. pismem z dnia 4 maja 2017 r. wystąpił o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w B., sygn. akt III K (...) i jednocześnie zwrócił się o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. Przewodniczący III Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego w dniu 8 czerwca 2017 r. wyznaczył adw. S.G.A. obrońcą z urzędu S.O. w celu zbadania, czy istnieją podstawy do sporządzenia stosownego wniosku. Po przeanalizowaniu akt sprawy oraz okoliczności podnoszonych przez skazanego, obrońca poinformowała Sąd Najwyższy, że nie stwierdziła istnienia przesłanek do sporządzenia wniosku o wznowienie

postępowania w sprawie S.O.. Jednocześnie, przedstawiła skazanemu swoją opinię prawną w tej materii z dnia 21 lipca 2017 r.

W tej sytuacji, Przewodniczący III Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego zarządzeniem z dnia 31 lipca 2017 r. wezwał skazanego S.O. do usunięcia braku formalnego, jakim dotknięty był jego wniosek z dnia 5 maja 2017 r., tj. sporządzenia i podpisania przez obrońcę z wyboru wniosku o wznowienie postępowania w niniejszej sprawie. Zarządzenie to zostało doręczone zainteresowanemu w dniu 9 sierpnia 2017 r. (k. 36 akt SN).

Następnie, wobec bezskutecznego upływu terminu określonego w zarządzeniu z dnia 31 lipca 2017 r. - zarządzeniem z dnia 28 sierpnia 2017 r., sygn. akt III KO 44/17, Przewodniczący III Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego odmówił przyjęcia – wniosku skazanego S.O. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w B. sygn. akt III K (...).

Skazany S.O. zaskarżył to rozstrzygnięcie podnosząc, że określony mu termin siedmiodniowy obejmował 3 dni wolne od pracy. Jednocześnie, zwrócił się o przywrócenie terminu do złożenia wniosku.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie skazanego S.O. na zarządzenie Przewodniczący III Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w B., sygn. akt III K (...), nie zasługiwało na uwzględnienie. Niezależnie bowiem od nie budzącej wątpliwości kwestii braku zachowania terminu określonego w zarządzeniu z dnia 31 lipca 2017 r., dla której nie ma znaczenia liczba dni wolnych od pracy wypadających w ciągu tego okresu (tylko wtedy, gdy koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy – ulega on przedłużeniu i czynność można wykonać następnego dnia – art. 123 § 3 k.p.k.) – jest oczywiste, że do chwili obecnej wniosek o wznowienie postępowania w sprawie skazanego S.O. nie został sporządzony zgodnie z ustawowymi wymaganiami obowiązującymi w tym względzie. W tym zakresie obowiązuje tzw. przymus adwokacji, tj. obowiązek sporządzenia i podpisania pisma procesowego przez obrońcę będącym adwokatem lub radcą prawnym. Dopóki ten brak nie zostanie usunięty niedopuszczalne jest przyjęcie osobistego wniosku skazanego. Tym samym zarządzenie

Przewodniczącego III Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 28 sierpnia 2017 r., o odmowie przyjęcia wniosku S.O. o wznowienie postępowania w jego sprawie, było w pełni zasadne i nie zostało skutecznie podważone wywodami zaprezentowanymi w zażaleniu skarżącego. Podkreślić trzeba natomiast, że wobec braku dopełnienia czynności w formie wymaganej prawem, tj. z zachowaniem przymusu adwokackiego – bezprzedmiotowe jest rozważanie przywrócenia terminu do złożenia wniosku (art. 126 § 1 k.p.k.). Zauważyć jednocześnie należy, że odmowa przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania z powodu jego braków formalnych nie tworzy skutku materialno-procesowego, a zatem otwarta pozostaje możliwość ponownego wystąpienia z takim wnioskiem - z zastrzeżeniem sporządzenia go i podpisania przez ustanowionego obrońcę (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2014 r., V KZ 93/13, LEX nr 1418913).

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

as